

30 Ιουνίου 2011

Αγαπητέ Παναγιώτη Ανανιάδη,

Μια και με έχεις στον κατάλογο των παραληπτών των μηνυμάτων σου, στα οποία διαφαίνεται η αγωνία σου, αν και δεν έχεις απαντήσει στα καίρια σημεία, που κατά το παρελθόν σου έχω γράψει, θα ήθελα να σου πω και για το σημερινό αγωνιώδες ερώτημά, που έθεσες: «Σήμερα που είναι τα στελέχη της Χριστιανικής Δημοκρατίας να ακολουθήσουν τα βήματα του αγνού αγωνιστή Νίκου Ψαρουδάκη και να ξεσηκώσουν το Λαό του Θεού στην Ειρηνική Επανάσταση της Αγάπης;».

1). Θα πρέπει να ξεθαρίσουμε ότι οι ιδέες, οι κοινωνικο-πολιτικές αντιλήψεις ήταν αυτές που κάνανε τον αδ. Ψαρουδάκη αγωνιστή και τον ακολουθήσαμε με ανιδιοτέλεια και χωρίς υπολογισμούς.

2). Στο αγωνιώδες ερώτημά σου «Σήμερα που βρίσκονται τα στελέχη...» θα σου απαντήσω πως βρίσκονται εκεί που τα σκορπίσατε μετά το Β' Συνέδριο της Χριστιανικής Δημοκρατίας, όταν συμμαχήσατε οι νέοι τότε του Κινήματος με τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου, Μ. Μηλιαράκη, Π. Γιωτόπουλο, Γ. Γραμματικάκη, Λ. Δρανδάκη, Γ. Αναγνωστόπουλο κ.ά, ενάντια στην τακτική του μέλους του Π.Γ. Δ. Καραμπερόπουλου, που υποστήριζε την αυτοτελή κάθοδο στις εκλογές και πως θα είναι καταστροφή του Κινήματος οι συνεργασίες για την είσοδο μας στη Βουλή. Θέλατε τότε όλοι σας την απαλειφή του συγκεκριμένου άρθρου από το Καταστατικό του 1^{ου} Συνεδρίου της Χ.Δ. στο οποίο αναγράφονταν πως μόνο η αυτοτελής κάθοδος στις εκλογές θα είναι η πολιτική πρακτική της Χ.Δ.

Ακολουθήσατε από πείσμα και χωρίς διορατικότητα την «τέχνη του εφικτού». Ιδού η κατάντια του τόσο δυναμικού κινήματος της Χ.Δ. Βέβαια τα βιβλία της «Επανάστασης της Αγάπης» και τα τόσα άλλα υπάρχουν, μόνο που δεν έχουν πολιτικό αντίκρουσμα.

Και το σημαντικό είναι Παναγιώτη πως δε έχετε αισθανθεί το λάθος για αλλαγή αυτής της νοοτροπίας, ώστε να διορθωθεί.

3). Οσον αφορά τις δραστηριότητες, όπως γράφεις του Παναγιώτη Μπούρδαλα στην Πάτρα, καλές είναι και αυτές, όπως και τόσες άλλες που ο καθένας κάνει. Μόνο πολιτική έκφραση, σύμφωνα με τους τωρινούς κανόνες δεν έχουμε.

Αυτά, Παναγιώτη, και για τελευταία φορά μια και μου φαίνεται πως δεν διαβάζεις τις απαντήσεις για να σε προβληματίσουν

Δημήτρης Καραμπερόπουλος

30 Ιουνίου 2011

Απάντηση του Πάνου Ανανιάδη

Αδ. Δημήτρη,

Τα διαβάζω όλα... και ιδιαίτερα αυτά που είναι από αδελφούς, πρώην και νυν... αν και λαμβάνω κάθε μέρα περίπου 5000 μηνύματα...

Κάπου έχεις δίκιο... αλλά δεν συμφωνήσαμε όλοι με τη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ το 1985... απλά συρθήκαμε στη συνεργασία... με κλάματα και δάκρυα... άνθρωποι είμαστε και ενεργοί πολίτες και λάθη κάνουμε... σήμερα όμως τι κάνουμε; Η σημερινή χούντα πότε θα φύγει;

Φιλικά

Πάνος Αναναιάδης.

Σ' αυτά θα παρατηρούσα:

1). Τα λάθη δεν πρέπει να τα διορθώνουμε; Έγινε κάτι τέτοιο. Δυστυχώς όχι. Γι' αυτό και η «κατάντια» της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

2). Από ποιους συρθήκατε με κλάματα και δάκρυα στις συνεργασίες; όπως γράφεις. Αν τόσο εύκολα «σέρνεστε» σε καίρια θέματα, πώς θέλετε να οδηγήσετε το λαό;

3). Το πότε θα φύγει η χούντα, εξαρτάται από το πότε θα κάνει την μεγάλη καταστροφή, όπως η χούντα της Επταετίας, που έφυγε όχι από την αντιδικτατορική πάλη, αλλά από την τραγωδία της Κύπρου.

Η τραγικότητα είναι ότι αυτήν την στιγμή, Παναγιώτη, δεν υπάρχει ο «λόγος», το πολιτικο-κοινωνικό κίνημα να δώσει μια καινούργια γραμμή πλεύσης. Το ξεδοντιάσατε, με την «τέχνη του εφικτού».

Δημήτρης

Εμφύλιος πόλεμος 1944-1949

2 Νοεμβρίου 2009

Αγαπητέ Παναγιώτη Ανανιάδη,

Σχετικά με το κείμενο του Μίκη Θεοδωράκη, 25 Οκτωβρίου 2009, «Ποιος δεν θέλει την ιστορική μνήμη; Με αφορμή την ταινία του Παντελή Βούλγαρη 'Ψυχή βαθειά' για τον εμφύλιο», που μου κοινοποίησες, θα ήθελα να παρατηρήσω πως ο Τσώρτσιλ εφήρμοσε «το σχέδιο κατά γράμμα», όπως γράφει ο Θεοδωράκης. Το ερώτημα που τίθεται είναι: ποιο όμως σχέδιο εφήρμοσε ο Τσώρτσιλ; Μήπως ήταν το σχέδιο της συμφωνίας της Γιάλτας, τότε που μοιράστηκε η Ευρώπη σε σφαίρες επιρροής μεταξύ των Στάλιν, Ρούσβελτ και Τσώρτσιλ; Γι' αυτό και ο Τσώρτσιλ έδρασε «σαν να βρίσκεται σε εχθρική χώρα» Ήξερε ότι ο Στάλιν δεν θα αντιδρούσε, όπως και δεν αντέδρασε. Κάτι που δεν θέλανε οι οπαδοί του ΚΚΕ να το κατανοήσουν. Αυτά όμως θα έπρεπε να πει ο Θεοδωράκης. Ότι οι πολιτικές ηγεσίες της δεξιάς και της αριστεράς ήταν εξαρτημένες ιδεολογικο-πολιτικά.

Και όσον αφορά για τον πόλεμο μεταξύ του «Δημοκρατικού Στρατού» και του «Εθνικού Στρατού», αντί να μας γράφει για την ψυχολογία των αντιπάλων πολεμιστών, καλά θα έκανε να μας έλεγε γιατί η ηγεσία του Δημοκρατικού Στρατού και κατ' επέκταση το ΚΚΕ προχώρησαν στον πόλεμο, ενώ ήταν ξεκαθαρισμένο το θέμα των ζωνών επιρροής; Βέβαια τότε, η ηγεσία του ΚΚΕ διατυμπάνιζε ότι δεν υπήρξε η συμφωνία της Γιάλτας και δεν υπήρξε το μοίρασμα της Ευρώπης σε ζώνες επιρροής. Και τούτο διότι αυτή η τακτική εξυπηρετούσε τον Στάλιν. Χρησιμοποίησε τον Δημοκρατικό Στρατό και το ΚΚΕ για τις επιδιώξεις του, να δημιουργεί προβλήματα στους Άγγλους αρχικά και αργότερα στους Αμερινάνους, για να πάρει ορισμένα γεωστρατηγικά ανταλλάγματα.

Αυτά θα έπρεπε να μας πει ο Θεοδωράκης, αφού έζησε από κοντά τα γεγονότα. Για να μάθει ο Ελληνικός λαός την πραγματική αλήθεια και όχι την «αλήθεια» που θέλουν οι πολιτικές δυνάμεις της δεξιάς και ιδιαίτερα του ΚΚΕ. Επί πλέον να διακηρύξει πως οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να πάρουν ένα σοβαρό μάθημα από εκείνα τα γεγονότα, να προσπαθούν να μην γίνονται πιόνια στη διεθνή σκακιέρα.

Αν θέλεις, Παναγιώτη, μπορείς να κοινοποιήσεις αυτές τις σκέψεις μου, που συνοπτικά σου ανέφερα και που είναι απόσταγμα πολλών μελετών σχετικά με τον εμφύλιο πόλεμο του 1944-1949.

Δημήτριος Καραμπερόπουλος